

[Justitsministeren.]

om Genoptagelse fremsættes for den særlige Appelret, og som Lovforslaget er kommet til at se ud i det høje Folketing efter Vedtagelsen dér, gaar det betydeligt videre i principiel Henseende, end jeg ved det oprindelige Lovforslags Fremsættelse turde gaa, idet mit Forslag kun gik ud paa Genoptagelse af Straffesager, naar der var fremkommet noget nyt, medens Forslaget her, foranlediget ved den Afhandling, der blev skrevet af Professor Hurwitz, gaar til ogsaa at tillade Genoptagelse, naar der i øvrigt foreligger særlige Omstændigheder, der gør det overvejende sandsynligt, at de foreliggende Bevisligheder ikke har været rigtigt bedømt. Paa en Maade har jeg været glad ved denne Udvidelse, paa den anden Side maa den siges at være noget betænkelig, fordi det muligvis kræver Overvejelse af, om man tør gøre dette Forsøg uden paa Forhaand at have foretaget visse andre Ændringer i Retsplejesystemet. Men det kan vi jo diskutere nærmere i Udvalget. Jeg gør kun opmærksom paa, at det ikke er mit oprindelige Forslag, men at jeg godt forstaaer, hvorfor man baade fra Professor Hurwitz's Side og fra Folketingsflertallets Side har ment det rimeligt at forsøge at kunne genoptage ogsaa disse Sager, ikke mindst, fordi det særlig vil være i den Art af Tilfælde, at den offentlige Tvivl med voldsom Styrke vil gøre sig gældende.

Jeg har allerede nævnt, at i begge Arter af Sager vil den særlige Appelrets Kendelse om, hvorvidt Genoptagelse tilstaaes eller nægtes, være endelig og upaa-ankelig.

Under Hensyn til den Diskussion, der i øvrigt har været om Forslaget, tør jeg mene, at det høje Tings Medlemmer vil være tilstrækkeligt instrueret ved denne korte Gennemgang af Hovedpunkterne, og jeg tillader mig altsaa at anbefale dette Lovforslag til hurtig Fremme.

H. P. Johansen: Paa mit Partis Vegne kan jeg give Tilslutning til det Lovforslag, som Justitsministeren nu har forelagt og motiveret. Af Ministerens Redegørelse fremgaar det jo, at der her er Tale om at oprette en særlig Domstol, som skal varetage to forskellige Opgaver, nemlig for det første Genoptagelse af Straffesager og for det andet Disciplinærmyndighed over Dommere, der som Dommere har optraadt eller menes at have optraadt paa utilbørlig Maade. Endvidere er det oplyst, at denne særlige Domstol skal bestaa af 5 Medlemmer, af hvilke Dommerstanden har afgørende Indflydelse

paa Valget af Flertallet, endog paa de 4 af de 5 Medlemmer; det gælder i hvert Fald, naar Talen er om den Afdeling, der øver Disciplinærmyndighed over for Dommerstanden.

Man skulde egentlig synes, at dette Lovforslag var saa ligetil, at det ikke kunde give Anledning til nogen særlig Strid, men som ærede Medlemmer ved, har Lovforslaget fremkaldt en ivrig Diskussion om en Række ret udviklede juridiske Spørgsmaal. Man har drøftet, hvorvidt Lovforslaget var i Overensstemmelse med Grundloven eller i Strid med den. Man har talt om Dommerstandens Uafhængighed og om hele Retsikkerheden her i Landet, og det er blevet antydet, at Retsikkerheden vilde komme i Fare, hvis Lovforslaget blev vedtaget, ja, selv det gamle Spørgsmaal om Højesterets Kompetence til at underkende en Lov, som Rigsdagen har vedtaget, har været drøftet, og et helt nyt Problem, nemlig Problemet Dommerstrejke, er dukket op under disse Forhandlinger. Nu skal jeg vel vogte mig for at komme ind paa en Debat om disse Emner. Jeg skal blot sige i Almindelighed, at jeg har den Opfattelse, at man i allerhøjeste Grad har skudt over Maalet, naar man har fremdraget disse Spørgsmaal i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag. Hvad jeg i øvrigt maatte have at sige om Lovforslaget, maa naturligvis kun opfattes som Lægmandsbetragtninger, men det kan maaske ogsaa have sin Betydning, at saadanne Betragtninger bliver anført, og naar jeg erindrer mig, hvem de to næste Ordførere er, er jeg i hvert Fald klar over, at den juridiske Bedømmelse af Forslaget ikke vil komme til at savnes i denne Debat. I øvrigt er det ikke mange Bemærkninger, jeg skal gøre om Lovforslaget. Jeg formoder, at dette er saa gennemdrøftet, dels i Pressen, dels paa Gruppemøder i de forskellige Partier, at enhver er i Stand til at vurdere de Principper, der findes i Lovforslaget. Jeg skal i hvert Fald for mit Vedkommende nøjes med at understrege enkelte Synspunkter Sagen vedrørende.

Angaaende det første Punkt, som jeg nævnte, altsaa Genoptagelse af Straffesager, forekommer det mig, at Lovforslaget er formet saaledes, at alle Parter maa være tilfredse med den foreslaaede Ordning, og naar jeg siger „alle Parter“, tænker jeg paa Befolkningen og paa Dommerstanden. Jeg synes, at netop Dommerstanden har Grund til at være tilfreds med det, her er foreslaaet, fordi jeg synes, det er langt bedre end den gældende Ordning. Denne er efter min Mening af en saadan Beskaffenhed, at den